

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 17 kwietnia 2020 roku powód Fundusz Kapitałowy (...) Spółka Akcyjna we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 4.932,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 października 2019 roku oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że roszczenie wynika z kosztów najmu pojazdu zastępczego, z którego korzystał poszkodowany A. D..

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana wskazała, że wypłaciła odszkodowanie w całości, zaś zasadne jest przyjęcie stawki najmu w wysokości 70 zł netto za dobę i pojazd po tej wartości gotowa była dostarczyć.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 września 2018 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego został uszkodzony pojazd O. (...) nr rej. (...) należący do poszkodowanego A. D..

Okoliczność bezsporna.

Bezpośrednio po zdarzeniu z A. D. skontaktował się przedstawiciel P.H.U. (...), który zawarł z nim umowę najmu pojazdu marki H. o nr. rej (...) na czas likwidacji szkody całkowitej. Najem pojazdu nastąpił, zanim A. D. uzyskał informację oraz kontakt od przedstawiciela Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. co do możliwości najmu pojazdu zastępczego.

Dowód: zeznania świadka A. D. 00:10:40 do 00:16:57, pełnomocnictwo k. 21, pismo z 17 września 2018 roku k. 22
22 października 2018 roku L. K. wystawił fakturę za najem pojazdu marki H. na kwotę 7.601,40 zł za okres 31 dni.

Dowód: faktura VAT k. 24

Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wypłaciła z tytułu odszkodowania kwotę 2.669,10 zł nie kwestionując okresu najmu 31 dni, kwestionując natomiast stawkę najmu i przyjmując kwotę 70 zł netto za dobę.

Okoliczność bezsporna

Umową przelewu wierzytelności z 23 października 2018 roku przedmiotowa wierzytelność została przeniesiona z L. K. na Fundusz Kapitałowy (...) Spółkę Akcyjną we W.

Okoliczność bezsporna a nadto umowa przelewu wierzytelności k. 25-32 .

Stawka za wynajem pojazdu klasy D na rynku lokalnym wynosi 140,00 zł brutto, czyli 113,82 zł netto w okresie, w którym poszkodowany korzystał z przedmiotowego pojazdu.

Okoliczność znana Sądowi z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części. Sąd oparł się na dokumentacji dołączonej do pozwu, odpowiedzi na pozew oraz na wiedzy znanej Sądowi z urzędu co do aktualnych stawek najmu pojazdów na runku lokalnym, którą Sąd poznał w oparciu o opinię biegłego do sprawy (...) o zbliżonym stanie faktycznym i okresie korzystania z pojazdu zastępczego. Tym samym w ocenie Sądu powielanie tej samej opinii, której koszt sporządzenia

wynosi około 1.000,00 zł, a co do faktów znanych z urzędu i możliwych do ustalenia za pośrednictwem innych środków dowodowych, byłoby niepotrzebnym narażaniem strony na wydatki.

W zakresie zasadniczego zarzutu pozwanej Sąd w całości uwzględnił zeznania świadka A. D., który wyjaśnił przekonująco, że najem pojazdu nastąpił zanim poszkodowany uzyskał informację oraz kontakt od przedstawiciela Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. co do możliwości najmu pojazdu zastępczego. Z zeznań świadka wynikała opieszałość w działaniu przedstawiciela ubezpieczyciela, który zwlekał z zaproponowaniem A. D. pojazdu zastępczego, natomiast oferta nadeszła na etapie, gdy wracał on do domu wynajętym z innego źródła pojazdem. Pozwany nie wykazał również okoliczności, jakoby przedstawił poszkodowanemu ofertę najmu pojazdu za kwotę 70 zł netto za dobę. Z okoliczności znanych Sądowi z urzędu i z doświadczenia życiowego wynika, że stawki w ww. kwotach są zaniżone biorąc pod uwagę segment i rodzaj pojazdu.

Stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Powyższy przepis stanowi podstawę odpowiedzialności strony pozwanej za skutki kolizji w której uczestniczył pojazd poszkodowanego.

Warunki odpowiedzialności pozwanego jako zakładu ubezpieczeń za szkodę spowodowaną przez ubezpieczonego przez niego posiadacza pojazdu mechanicznego określa ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 392 z późn. zm.).

Z treści art. 361 § 1 i 2 k.c. wynika zasada pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zobowiązany do naprawienia szkody ponosi więc odpowiedzialność za wszystkie normalne następstwa zdarzenia, pozostające z tym zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym. Niewątpliwie normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, w sytuacji jego uszkodzenia lub zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Z prezentowanego stanowiska pozwanego ubezpieczyciela wynika, że nie kwestionuje on swojej odpowiedzialności co do zasady, bowiem w toku postępowania likwidacyjnego uznał roszczenie powoda w części, tj. w zakresie 31 dni. Sporna była stawka najmu pojazdu powyżej 70,00 zł netto (86,10 zł brutto).

W rozumieniu art. 361 § 1 k.c. (zasada pełnego odszkodowania) do strat będących możliwym następstwem uszkodzenia pojazdu zaliczyć należy wydatki z tytułu najmu samochodu zastępczego. Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona przy tym uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Podkreślenia jednak wymaga, że nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym ze zdarzeniem szkodzącym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28).

Niekwestionowana była kwota 2.669,10 zł, którą ubezpieczyciel zwrócił powodowi z tytułu najmu przedmiotowego pojazdu. Sąd przyjął jako stawkę za dobę najmu pojazdu segmentu D kwotę 140,00 zł brutto. W ocenie Sądy żądanie powoda wychodzące ponad wskazana kwotę jest zawyżone. Tym samym odszkodowanie z tytułu kosztów najmu

pojazdu zastępczego winno wynieść 4.340,00 zł (31 x 140). Po odliczeniu wypłaconego odszkodowania (2669,10 zł) powodowi należy się kwota 1.670,90 zł (4340,00 zł - 2669,10 zł).

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek Sąd oparł na treści art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym wierzyciel ma prawo żądać odsetek w przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia. Niekwestionowanym była wymagalność roszczenia powoda od 1 października 2019 roku. W związku z powyższym na podstawie wskazanych przepisów orzeczono jak w pkt. I wyroku.

Firmy działające na runku lokalnym posiadają szereg adekwatnych ofert. Wyborem poszkodowanego był najem pojazdu po zawyżonej cenie. Brak jakichkolwiek okoliczności uzasadniających zarówno stawkę, jak i rodzaj najętego pojazdu. Nawet dla laika stawka najmu zastosowana przez powoda (180 zł netto) jest znaczenie zawyżona i nieadekwatna do najętego pojazdu. Sąd wziął pod uwagę również w tym zakresie zeznania świadka wskazującego, że to był mały pojazd, a nadto na brak informacji co do rodzaju i klasy pojazdu w dokumentach powoda. Czas działań podejmowanych przez poszkodowanego wskazuje, że nie wziął pod uwagę oferty ubezpieczyciela i realnych kosztów, lecz podjął nieracjonalną, ale wygodną dla siebie decyzję i korzystając z nieadekwatnego dla swoich potrzeb pojazdu. Z tego względu Sąd w pkt. II wyroku oddalił powództwo w zakresie ponad należną kwotę.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt. III na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając i uznając, że powód wygrał proces w 33 % a przegrał w 67 %. Na koszty składały się: wynagrodzenie pełnomocników (po 900,00 zł), koszty opłaty skarbowej (po 17 zł) oraz opłata od pozwu (400 zł), globalnie 2.234,00 zł, które w 67 % winien ponieść powód, a w 33% pozwany, a zatem w kwotach po 1496,78 zł i 737,22 zł. Tym samym Sąd zasądził różnicę 759,56 zł, którą powinien ponieść powód zgodnie z odpowiedzialnością za wynik procesu, na rzecz pozwanego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Sygn. akt I C 322/20

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. kal. 14 dni

G., (...)